

КАТАВАСИИ НА ПРАЗНИЦИ: ПРЕПИС ОД ПЕЧА-
ТЕНА КНИГА ОД 1850 ГОД., 18 ЛИСТА
(Своина на Архивот на СРМ)

Богородица съ христомъ стояла ѿмогающію.

Ио рѣтило христово и сказа: Господи,

Христъ рождаєтъ, славите христоу съ иконою твою.
Брахинте христоу на земли козносните сѧ по-
віа землю и веліемъ воспоміте людіе яко превосліни.

Спасе людіи чудесните ли вако мокрѹю мору
волни ѿземленію древа! волю же рожда, ѿ-
дьви срѣзу проходи несе пологаєтъ на мъ єгоже
послушнствъ ровнаже сѹзъ иулкомъ славимъ.

Иоаннъ.

Прежде вѣкъ ѿ сѹза рожденію нѣтъ и въ
послѣднія ѿ дьви волни срѣзу безъ именіи христъ
єти возопіимъ: вознесій рогъ на мъ істѣ еси гдї..

Памѧти напінія рабовъ багодѣтели ерѓа смируй
сѹзъ бѣднѹю гордымъ и сади же велівъ грѣхъ преъше
непоколебимъ

непоколеблемо, оутвержденія бѣже пѣвицы ѿнова
кнѧтъ вѣры. Пѣснъ, А.

Жезлъ изъ корене' несъвѣ и цвѣтъ ѿ негѡ хрѣ' ѿ
дѣй прозаѣзъ изъ гори хвалынѣмъ приишѣнѣнъ
чѣни пришелъ єси воплощенъ, ѿ неискѹсомѣжнѣи не
сътвенныи бѣже слава сиѣ твоей гдѣ.

Чл҃ча ѿбновленіе дреѣас подъ прѣокъ авакумъ
предъозвѣщаетъ видѣти неиреченіи сподобиенія
сѣрасъ: младїи младицѣъ бо изъ горы даи изъ
да людѣй во ѿбновленіе словъ. Пѣснъ, Б.

Бѣзъ сїи мїра сїцъ ѿдерогъ, великаго совѣтѣ тво
его аггламиръ подавающа послалъ єси на мѣтъ
єгоразумію къ свѣтѣ наставлешася, ѿ нощи оутре
мююще славословимъ та чѣколюбче.

Изъ нощи дѣлъ ѿмраченія прелести ѿчищеннѣ
на мѣтѣ бодрено нѣ бодрено, нѣ совершающимъ
пѣснъ іакъ благодѣтелю прїиди подаваинъ оутреню
стезю понеинже во стекающе ѿбрѣщемъ славу

Пѣснъ, С.

Изъ оутробы ѿнѹ малица изблѣвъ морскїи звѣръ іакова
пріѣтъ: вѣдѣвъ же величесѧ слово и плотъ прїемшее проне
сохранишесѧ несталѣнъ егоже бо не пострада и несталѣнъ ро
ждѣю сохрани неуврѣжденъ.

Шантала ѿнѹ въ преисподнїхъ морскихъ пріѣти мола
шесѧ и бѣрю оутолити сунзенъ же азъ мѣчашаго стрѣлою
хрѣ ѿспѣваю золъ гѣнителю скорш прїйти тебѣ
къ моенъ любности. Пѣснъ, З.

Строцы благочестію совоспѣтаніи злочестиваго
вѣнѣнїа неуврѣгше ѿгненаго прещеніа неувѣшата но
постреди пламене стояще подъ: сѣтевъ сѡже
благословенъ єси.

Всесрѣ любовію оувленіи строцы оукориша безчи
сленю гарманца мучитела злобожное юзыковрѣдѣ и
може повиннася ѿгнъ многіи влѹгъ глгольщимъ: во
вѣки, и препрославленъ. Пѣснъ, І., Акоали

Чада престествного, росорѣтенна изъ сѣрѣзїи пеци
сѣрѣзъ: небо юже пріѣтъ полнугъ юніа іакъ ниже
ѹгнъ бѣжтба дѣй въ июже вниде оутробѣ тѣмъ
во спѣвающе

востѣвающе волюемъ: да благовѣтъ тварь всѧ гдѧ
и превозноситъ во всѧ вѣки.

Оутробъ нешално ѿразвяютъ строковицы тїже въ
вѣтробъ ѿплюемыюноши престестено раздѣлююю
запечатлѣніи: обоя же содѣвающи чудодѣство єдино,
люди къ пѣнию возставляеть благодать.

Величан дѣшь мѧа. чтицѧю и славицѧю
горныхъ воинствъ да пречѣю б҃дъ.

Пѣснѧ, 6.

Тайнство странное вижу и преславное. небо вѣртепъ:
прѣолъ херувимскій. дау: наслѣ вмѣстлище въ илже
возловѣ невмѣстимїи христоъ б҃гъ єгѡже вѣспѣва
юще величлемъ.

Любити оубо номъ тако безбѣдное страхомъ будошѣ
мощи, любовію же дѣо пѣсни ткачи спротяженію
сложиша, неудобно есть: но и мати силъ елико єсть
произволеніе даикъ.

Воскресеніе Христово
Богатую великою наю пѣсни пѣснѧ, а. глагол. а.
Воскресія денъ просвѣтія людіе пѣха

Гдѧ

Гдѧ пасха ѿ смerti б҃о къ жизнї и ѿ земли къ неби
христоъ б҃гъ нась преведе побѣдную поющи. Пѣснѧ, 7.

Грійдите пиво пѣмъ новое не ѿ камене неплодна чудо
живое но нетленія. источникъ изъ гроба ѿдождивша хрѣта,
въ немже дутверждаемса. Пѣснѧ, 8.

На бѣжественій строжи б҃гоглаголівій аввакумъ да ста
нетъ съ нами, и покажетъ свѣтлосна агло. іасній глаголи
днесъ спасеніе міръ тако воскрѣ христоъ таюко венчленъ.

Пѣснѧ, 9.

Оутренюемъ оутренюю глубоку, и вмѣсто мира пѣ
енъ принесемъ влѹтъ и хрѣта оуримъ правды солнце
вѣмъ жизни вѣсілюща. Пѣснѧ, 5.

Снішевъ єси въ прѣподнаѧ земли и скрышиль єси вѣрї
вѣчныхъ содѣшнїя свѧтанїя хрѣте и приди не венъ тако
ѡни то, іѡна, воскрѣ єси ѿ гроба. Пѣснѧ, 3.

Строки ѿ пѣши избавицѣ сывъ члкъ, страждуетъ тако
смертенъ и страсїи смertiю, въ нетленія ѿблачитъ б҃го
и пітє єдинъ б҃гъ венъ обіевъ б҃гъ и препрославленъ.

Пѣснѧ

Пѣснъ, І. Хвалына вѣтвь

Сей нареченыи и сѣи днѣ единъ сбогъ цръ и гдѣ
праздниковъ праздники, и торжество есть торжество.
Всю же блгвимъ хрта во вѣки. Пѣснъ, І.

Агль волѧше блгодатнии чистамъ дво рѣдися и
паки рѣкъ рѣдися твой сї въскре тридніеви шроба
и мертвіа възвѣгнѣвый людѣ вѣслитса. Ермосъ

Свѣтила свѣтила новій іерусалимъ слава бо гдна на
тебѣ въсия мікви нѣ и вѣсліла сіоне ты же чѣда
красися бѣшъ въстани-ржтва твоегъ.

На оуспеніе престла ѿци пѣснъ, І. Гласъ, А.

Пребрашеніа бжествѣна слава сїеноа и славнаа
дво поматъ твоемъ вѣсобра къ вѣслію вѣрнія начи
млющен маріамъ, сланки и тѣмпонаи твоему поющіи
единородніи славною таکш прославися. Пѣснъ, І.

Содѣгода и содергйтнаа вѣхъ бжіа мѣдо
сте и ило, не преклонъ, недвижимъ црковъ оутвердй
хртѣ

Хртѣ; єдинъ бо еси стъ вѣтвіахъ почивалъ

Пѣснъ, І.

Рѣчи пророкъ и гаданія воплощеніе проѣши
шды твоє хртѣ сіяніе блистаніа твоегъ въсѣтъ
языковъ изыдетъ и возгласитъ тебѣ вѣдана съ
веселіемъ: силь твоїи слова члко любчи. Пѣснъ, Є.

Бжію и неизреченю доброту добротѣліи твоихъ
Хртѣ исповѣмъ: и прѣновленія бославы, сопрѣсвѣ
ное и упостасное възвѣгнѣвый сіаніе изъ дѣственія,
оутробы сѹщимъ вътмъ и сѣны воплощеніа възни
алъ еси солнце. Пѣснъ, Ѕ.

Морскій пучинородній китовъ виутреніи сїи
тридніеви шрогъ твоегъ: погребеніе прошибоженіе
єроже іона пророкъ покозаса: спаси: бо таکш и предъ
послаша невредженъ волиаше: пожръ ти со гло
сомъ хваленіа гдї. Пѣснъ, З.

Безстѣднѣи юности же и ѿгню, бжественое желаное
сопротивляся, сїи субо щрошаше юности же
имѣашага

Смѣшиша бѣодѣновенію словесною прѣбываю три
вѣщаною цѣвицю противовѣщаю мѣсѣкѣйскимъ
органомъ посрѣди пламене: прѣпрославленій ѿцѣв
и наше бѣже блгвнѣе. Пѣсна, и. Хвалитъ баго:
Пламене ѿрошающъ прѣбыва злочестивїа же по
полающъ ѿгъ бѣжій всемощній показа строкомъ
живонастолныи же источникъ содѣла б҃цѣ тѣо смерти
и жиботъ токиу поющимъ, содѣтела единаго по
имъ избавленіи и превозносимъ во всѧ вѣки.

Пѣсна, и.

Побѣждаетъ естества оустави, въ тѣбѣ дѣво
чтѧл: дѣтвуетъ боржтвъ, и жиботъ прѣ ѿбрѣ
чаетъ смерти боржтвъ дѣвь, и по смерти живъ
спасшій пришѣ б҃цѣ наслѣдіе твоє.

Настье бѣодѣление пѣсна, и. Гласъ, и. Катавасія:
Глубини ѿкрылъ еста дно и существо своя влечетъ: въ
ней

5
ней покрыва простиныя, крѣпкій во бранѣхъ
гдѣ ѹакш прославися.

Шесткvetъ морскѹю волнующюю бѣрю, сущъ ѿѣтъ ѿиль
и влѣшюса: чёрный же понтъ тристаты єгипетскій по
кры кѣпни водостлоненъ гробъ силою крѣпкою дес
ныци владичны. Пѣсна, и.

Крѣпость даѣи црѣмъ нашымъ гдѣ и рогъ пома
заныхъ своихъ возносанихъ ѿды раздаются, гра
дятъ же ко крѣщенію томъ вѣрный возопіемъ: не
стъ стъ, ѹакш б҃гъ наше.

Елицы древныхъ изрѣшижомса стѣй. Брашень лъ
вовъ сотрѣныхъ членовнмы, родбинися и разшириль
оуста слово плетвще ѿ словицъ сладкопѣнія иже къ
намъ налагаетъ дарованій. Пѣсна, и.

Оу слышахъ гдѣ гласъ твой, єгоже рѣклъ еси
гласъ волющаго въ пустыни ѹакш возгрешъ еси
иадъ водами многими, твоемъ сидѣтельствомъ —

сихъ

Си, въізъ бывъ сошедшаго Ахъ въозпі: ты ей
Хртсъ бѣїа мѣдроитъ и сила.

Сгнѣмъ ѿчице тлінаго зорѣнія, поа пррока
Члкшъ новодѣнство возглашаетъ глау Ахомъ
Плѣщувъ виплощеніе ювлющъ неизречена слова,
нѣже сілнѣхъ дѣраквы сотрощася. Пѣснъ, 6.
И пѣз жївота началнію, разѣшити ѿбужденіе
Грауетъ Адама первозданаго ѿчищеніи же юкш
Бгъ не требуя, поа шаго ѿчищаетъ: во іорданѣ въ
нѣже вражду оубивъ принимущъ всакъ оумъ
Миръ даруетъ.

Врагъ тѣмнаго и ѿскверненаго юда ѿчищеніемъ
Ахъ измовеній къ новой пристаюомъ неблагіненістѣза
водящей въ непристыпнью радостъ єдинѣмъ приступу
нѣже бгъ примирися. Пѣснъ, 5.

Гласъ словесе свѣтилнікъ свѣтла деница солнца пртечи
въ пустинѣ, покончеса, вѣтъ волиетъ людемъ и предъ

ючистви
теса

6
ючистви: ибо предстоитъ хртсъ въ тлѣ миръ
избавлений.

Рождѣніаго ювітова со всѣблженымъ гласомъ ѿцъ —
Его же изъ чрева ѿрыгнѣ: ей глецъ сей сошественъ
сізъ сый іевѣтозаренъ произніче изъ ѿвѣчка рода: слово
же мое живо, и члкъ промышленіемъ. Пѣснъ, 3.

Юноши благочестивиа пѣши ѿгнѣи пришесшии
шумаша дѣзъ росніи невредимъ сохрани, и бѣкиа отъ
снихожденіе: тѣмже въ пламени ѿрошиши благодѣ
рственіи восплѣвахъ: препѣтый ѿцъ гостіи и
бѣже благословенъ еси.

Шпали стрѣю змѣи глау пѣшии високий пла
менъ ѿноши носачъ благочестивиа, оутѣшилии нѣ
дободржимъ мглъ изъ грѣха въ же ѿмывалъ
росю Ахъ. Пѣснъ, 11. Хвалимъ благвиимъ.

Тайна преславнью вавилонской покада пѣща, и сто
чиваля росу юкш стрѣами имаше невещественный
огнѣ воспріятъ іорданъ и сбѣтии плотю крѣсломъ
Зиждителатъ его же благословатъ людес и превознѣ

сатъ

САТЪ ВО ВСѢ ВѢКИ.

Свободно събо тваръ познаётся, и събѣ свѣтъ
прежде омрачений единъ стечетъ тмы предста-
телъ и иѣ да благвнта буерднй виновнаго прежде
сказное юзыковъ всенаслѣдїе. Пѣснъ, 6.

Всичай дѣшь моя чтиишию горныхъ
войнствъ да пречиши ѿни.

Недовмѣтъ всакъ юзыку благохвалити подосташ
лию изъмѣаетъ же съмъ и премирный пѣти та-
бѣ: обаче благъ сѹи вѣрѣ пріими ибо любовъ
вѣси вѣжественю нашъ ты бо христіанъ еси предъ
стаделнцъ тѣ. величаемъ.

О поче съма рѣтвъ твоего чудесъ: невѣстѣ -
всеста мѣти благословенна еюже подѹчише
всесовершено спасеніе: достойно хвалимъ иако
благодѣтель да рѣзъ носяще пѣснъ благодаренія.

На рѣтвѣ бѣди пѣснъ а. гласъ, в.

Градите людѣ, помни пѣснъ христѣ бѣ рѣдѣшемъ
морѣ

морѣ, и наставлѣмъ людѣ южко изведе изъ работы
египетскій, иако прославися. Пѣснъ, 7.

Оутвердй наизъ въ тебѣ гдѣ древомъ омеривлен
грѣхъ и страхъ твой всади въ сердца наизъ
погишихъ тѧ. Пѣснъ, 8.

О услышахъ гдѣ слыхъ твоего смотрѣнія и проіа
вижъ тво єдине чаколюбче. Пѣснъ, 9.

Сѣнописаный мракъ горднй разоривъ и вѣрныхъ
прибытиемъ истинѣ бѣсѣ троковицю шваривъ ср҃ца
и насъ свѣтомъ твоимъ хрѣ настави. Пѣснъ, 5.

Ко гдѣ ѿ книга ѹшна вазопи: ты моя возвѣды
изъ глубини да молися, да иако избавитлю
во глашь хваленію, истинѣ же да хомъ пожрѣ тебѣ.

Пѣснъ, 3.

Купина въ горѣ огненѣшполна, и росонишна
пещъ халдѣйская масть предписаны броневѣсто:
шкестеній

БЖИСТВЕНИЙ БОНЕВЕЧИСТВЕНИЙ ВЪ ВЕЩИСТВЕНІИ МЪ
ЧРЕВЪ СІГНЪ НЕСОПЛНІШ ПРІАЛА ЕСІ БЛГВЕНЪ
ЕСІ БЖІСТВЕНИЙ БОНЕВЕЧИСТВЕНИЙ ВЪ ВЕЩИСТВЕНІИ МЪ
ЧРЕВЪ СІГНЪ НЕСОПЛНІШ ПРІАЛА ЕСІ БЛГВЕНЪ

Въ пеши строчестѣй прошброзніз еси ино
гда твою мръ гдн образъ же сиа из сігнѣ
изнімаше нешпіаднш входлщимъ иже поемъ
иблшѹюся тобою концемъ дніз и превоз
носимъ вовсѧ вѣкъ. Пѣсна, б.

Величаніе моє, преславное рѣчівъ
„Касія мтре.

Аже прѣкѣ солнца свѣтлника ега во
зсівшаго плотни къ намъ пришедшаго изъ бокъ
авчы, ннзреченош волотншамъ благословенна пре-
чтая, та бдѣ величаемъ.

Ш бга ега слова ннзреченош мѣростїю при-
шедшаго ѿбновити архома ідію въ члніс
падшаго

8
падшаго лютий ѿ стыю дѣы ннзречено волоти
вшагшамъ наск рдн, вѣрныи единомѣдреній пѣ
снми величаемъ.

КАТАВАСІА НАСТРѢЧНІЕ ГДН ПІСНЯ, А ГЛАСЪ, Г.

Свѧтъ губеродителю землю санце нншествово и
ногда наск стѣна ко ѿгбѣть ѿба полы води лю-
демъ пѣшомореходлщимъ и бѣгѹгоднш поющимъ:
поимъ гдн, слѣбнш бо прѣславна.

Земленійши море же зломъ майстремъ чѣмнде
рѣкама старца днєз ѿбемлѣтємъ бгъ иже вѣз
мтре ѿ ѿца, въ послѣдніа же волю мтрею но-
ситса. Пѣсна, Г.

Оутвержденіе на та нальюшаха оутверди гдн
црковь, иже стажалъ ей чѣнью твою кровию. Пѣсна,

Покрыла єсть иеса добротелъ тва христъ изъ квота
прошедъ, стыній твоемъ нетлѣніемъ мтре: въ хромѣ
главы

славы твоей явился еси яко миць ръконошитъ
исполнішасть всѧ твоегѡ хваленіѧ.

Горѣ пришестьнія явишь оутроба дѣви рѹчка
и трапеза єсть мѣти г҃рна: изъ тѣлъ бо пройде явѣ
исумѣонъ шѣатъ подѣтъ слова сълѣ твоенъ г҃рнъ.

Пѣснѧ, 6.

Ико виѣтъ икона образной на прѣтольѣ превозъ
несена б҃га ѿ крѣзъ сѧвъ даруносима ѿ склоній
копиаше дѣзъ: проинѣхъ б҃овоплощаема б҃га свѣта
невѣра и миромъ владычествоша.

Бо тмѣ поюша возстаки вѣгодѣтлю и дѹши
моѧ мглѣ прославѣти свѣтомъ лица твоегѡ че
ловѣкѡлюбче. Итвой миръ подаждъ ми юїшъ
и ногда істарцъ неизмѣне. Пѣснѧ, 5.

Розопи и къ тебѣ видѣвъ старецъ сѹчима
спасенїе, еже людемъ прїиде ѿ б҃га христе
ты б҃гъ май.

Глубина грѣховъ воста на мѣ спае, и сѣра ѿ
чаднія. Тѣмже вѣрни ѿпіїти яко ѿкѡ ѿкнѧ ?
ѡна: возведи животъ моя ѿ тѣлъ мене ради младѣ
нетворавшій, и во ѿбѣтіихъ симѣона днѣсь въ
храмъ приведыися. Пѣснѧ, 3.

Тебѣ во ѿгнѣ ѿросившаго, отроки благословиша
и въ дѣвъ нетлѣніи велшагса б҃га слова поймъ, б҃го
честнѣ поюще: блаженъ б҃гъ ѿци нашіхъ.

Печь горѣща нешерѣтесъ ѿрошаша, тоимо
волицѣнскама: безмужнаѧ икона мѣти и дѣва не
явисѧ сѧбо сѹбо отроки сохрани нешполимы ?
же носи во ѿбѣтіихъ егоже воспѣваше глемъ
благословенъ еси б҃же ѿци нашіхъ. Пѣснѧ, 5. хвали:

Икошь печь древлѣ прїемшиа отроки нешпали
такш и дѣва заженши зиждитна нешполисѧ сѹ
тробою. Оле чудес! неизмѣнныи виднитса плочю
и во храмъ

и во храма приводитъ се го ради вѣрою по
юще глаголъ благословите дѣла Гдѧ. Пѣснѧ.
Бѣде дѣво оупованіе христіаномъ, покры и со
блуди испаси на чиа оуповавающыхъ.

Въ законѣ сѣны и писаный образъ видимъ
вѣрній: всакъ мъжескій полъ ложе на разверза,
и та бѣгъ, тѣмъ перворожденое слово ѿца безна
чално, сѧ первородиша сѧ мѣрию неизкусомъ
жна величаемъ.

ПРЕЧУТАЛЪ БѢДЕ, МТИ БЕЗНЕВѢСТНА, првишъ та
пють чинове аглішкъ и старецъ симеонъ
ржтво твоє зра взываше: нынѣ ѿпущаши
раба твоєго вліко погль твоему юкѡ да
спасиши христе, та съ рождею величави.

Навознесеніе гдѣ пѣснъ, а. гласъ. Е. Катавасія
Спасителю бѣгъ, въ морѣ людіи немощными ногами
настѣблешъ, и фараона сокрушили потопи
мъ томъ единому понимъ юкѡ прославиша.

Пѣснѧ, 1.

Силою крѣта твоего христе оутверди моє поміш
леніе во еже пѣти и славити спасителніе твое
вознесеніе. Пѣснѧ, 2.

О услышахъ слухъ силы крѣта юкѡ рѣнъ швѣ
рзеса нимъ, и возопихъ: слова силы твоей гдѣ.
и в другогоще болемъ ти гдѣ спасиши ты бо еси
спасе, бѣгъ нашъ разве. Пѣснѧ, 3. сотесе іногъ не знаєши
Швидеть бездна грбез мнѣ киїть быкъ
аз же возопихъ к тебѣ члкомъ вицъ, и спасе
ти десница твоя гдѣ. Пѣснѧ, 3.

Въ пѣши сігненіи пѣснословцы спасіи с
тройки благословіи бѣгъ ѿцъ нашихъ.

Пѣснъ, вѣданиемъ

Изъ сїца прѣжде вѣкъ рожденаго сѧ въ бѣгахъ
въ послѣднѧмъ лѣта воплощенаго ѿ дѣшь
матре сїенницы поите, людіе превозноси
те во всѧ вѣки. Пѣснъ, 6.

Величаніе дѣши моя, вознесшаго сѧ въ
землю на нѣбо хрѣта жизнодавца.
Та поче сѹма и словесе матръ сїю въ лѣ
то безътнаго непреченш рождшю, вѣ
рній единомудрено величаемъ.

Бо нѣю ию пѣснъ, а глахъ.

Поитомъ поіріи фараона со колеснича
ми спрѣшаинъ єраніи мышленъ високого:
поимъ єму ииш прославна:

пѣснъ, 6:

Съ вѣсотїи сїлда оученикѡмъ хрѣтѣ донад
же ѿблещется рекъ еси сѣднѣте во іерѣмѣ азъ же
иакѡ мене оутѣшитела иного, да и моего же и оча
полю въ немже оутверждості. Пѣснъ, 6.

Смотрай прѣкъ, въ послѣднѧмъ твоє хрѣтѣ при
шествїе, вспіїше: твою ослышахъ гдѣ сїлъ, иако вѣ
спости помазанія твоѧ пришелъ еси. Пѣснъ, 6.

Страха ради твоего зачатый гдѣ ко чревѣ
стражковъ и рожденый наземли да и спасенїя,
апликъ сїца созидаестъ чиста и въ вѣрныхъ
правїй ѿновлѧетъ: свѣтъ бо и миръ, здѣ
твѧ повѣтнія. Пѣснъ, 6.

Плавающаго въ молѣ жайтейскихъ попеченій
изъ кораблемъ потоплѣема грѣхъ и дшетлѣно
мъ звѣро притетаю иакѡ юна хрѣтѣ кѣ
пїю ти: изъ смертоноснымъ глубинамъ возвѣши

пѣснъ, 6.

Пѣснъ, 3.

Въ пѣщъ огненю вержены преподобный отро-
цы, огнъ въ росу преложиша воспѣваніемъ сице
свопиюще: Егъенъ еси гдѣ бѣже огнъ нашихъ.

Пѣснъ, 4. Хвалимъ бѣго

Нашпальма. Огню въ синай при чаща лас
купина бѣгъ юби медлено зижкомъ и гуки
вомъ моисееви и отроки ревностъ бѣкиа три
непрѣборимыя во огни пѣвицы показа. всѧ
дѣла гдна гдѣ поите, и превозносите во
всѧ вѣки. Пѣснъ, 5.

Нестлѣтия искученіемъ рождаша и всехъ траещъ
словъ плотъ взамодавша мтн и несокомъ
жнала або бѣце, приятелище нестерпимаго
сего невмѣстимаго, знаждитка твоего
такъ величаемъ.

на воззвиженіе чудного крѣта пѣснай гласъ, и.
Крѣтъ начертавъ мѣшечи впрѣмъ жезломъ че-
мное преѣчу гилью пѣшеходицѣ, тоже обрали
фараона съ колесницами бѣди въ совѣбпіи во
преки написавъ непобѣдимое оружіе: тѣмъ хрѣтъ
понимъ бѣгъ нашемъ, яко прослависа. Пѣснъ, 6.

Жезлъ во образъ тайны прѣмлетса, прозабѣніемъ
во предрасаждаетъ єщеніка. неплодаженъ же прѣждѣ
цркви, нынѣ процвѣте дрѣво крѣта, въ держа-
вѣ и оутвержденіе. Пѣснъ, 7.

Оуслышахъ гдн смотрѣнія твои, тайнство
размытуз дѣла тваша и прославихъ твоѣ бѣ-
жествѣ. Пѣснъ, 8. Штреблженое дрѣво, на
нѣмже распала хрѣтъ цркъ и гдѣ, иможе подѣ дре-
вомъ прелестивыи тобою прелестивса, бѣгъ пригвш
занівшася плотю подлющемъ мѣръ дшомъ ишымъ.

Пѣснъ. 5.

Водного свѣржено сутробѣ дланми іѡна крѣ
бідною распостеръ, спінтелюю стрѣль прошибающе
іавѣ. тѣмъ тридневенъ изшѣдъ, премирно въскрніє
прописаше, плотю пригвожденаго хрѣта бга и три
днѣвныи въскрніемъ міръ просвѣтиша г.

Пѣснъ. 3.

Безъмное величие мѹчили съзиданіемъ
людей поколеба, дышущее преценте и сауахлеліе
богомѣрское сбое ти мѣтроки неустрашій юростъ
звѣрекамъ ни сѣнъ сиѣдай нопротиводышъ
щъ росоносномъ дахъ со сѣнѣмъ същѣ поахъ пре
пѣтыи сѣтеви и наезъ бже блгвѣнъ еси.

Пѣснъ. І. Хвалимъ. **Б**лагите сѣтроци тѣцы
равночленій содѣтель сїца бга, пойте сиѣше
дщес саово и сѣнъ въ росъ прѣворшес и прѣвоз
носите вѣтъ жизнъ правдоющаго дахъ всесѣтаго во
вѣки.

Величай дѹще моѧ пречтный крѣтъ гднъ.

Такихъ еси бце рон невоздѣлано возрастившій
хрѣтъ; иже крѣтое живоносное на земли на
садися дрѣво: чѣмъ иниѣ возносимъ покла
нѧщеся єму та величаемъ.

Расред преполовленію пѣснъ. І. Голос И. САТАВАСІА
Морѣ ѿгвистилъ еси погрѣзівый со срѣжіемъ го
радаго фараона, и люді спасъ еси немскрено гдн
и вѣль еси а въ горѣ стыны, вопіюши: поймъ
тебѣ бгв нашемъ, пѣснъ побѣднѹю яко
прославися.

Въ чermнѣмъ фараона съ колесницами погрѣ
зинъ еси и люди моїсѣомъ спасъ еси поюши
тебѣ

тебѣ гдѣ пѣснѣ побѣдною таіко избави
телю нашему бѣгъ. Пѣснѣ, 6.

Оу твердна срѣде моє во гдѣ, вознесеса рогъ
мої въ бѣзѣ моемъ разшириша на вѣрѣ
мої оутса моѧ возвеселѧша ѿ спасенії твоемъ.

Оу твердні нашъ сѹмъ и ср҃ца нѣа словашъ
оутвержденій веѣже пѣти и славити тѧ во
спасенії: душъ нашихъ. Пѣснѣ, 7.

Прѣокъ авакѣмъ сѹмныма очима про
видѣ гдѣ пришествіе твоє тѣмъ и волія
ше ѿ югѣ прїидетъ бѣгъ глава силъ твоїхъ
глава синихъ ждѣнію твоемъ.

Оу слышахъ гдѣ слыхъ твой и субохъ разъ
мѣхъ дѣла твой и прославихъ державъ
твой гдѣ. Пѣснѣ, 8.

Пѣснѣ, 9.

Гдѣ бѣже нашъ миръ да жда нашъ гдѣ бѣже
нашъ стражи мы гдѣ развеѣ тѣсъ и ноги не
вѣмы піма твоє именіемъ.

Оу тренююще къ тебѣ члѣколюбцъ вославаимъ,
тѧ христѣ бѣже да рѣкъ нашъ милости твѣ.

Пѣснѣ, 10.

Иакѡ вады морскыя члѣколюбче волни
житенскими ѿбрѣваюся. Тѣмже таіко іѡна
таіко волю ти возвѣди ѿ тли животъ
мої благочестии гдѣ.

Иакѡ іѡнѣ прѣока ѿ книга возвѣгей гдѣ
избави ма ѿ ловѣты чуждаго и спаси ма
щедре, таіко многомилостивъ. Пѣснѣ, 11.

Халдѣйская пѣснь ѿ гнѣмъ рабопадаима.
шрошаша

Сирошащеся дхомъ бжімъ предстояніемъ.

Істроцы подхъ: Блгвнъ еси вже ѿцъ нашихъ.

Въ пефіи огненій істроци спасій блгвнъ
еси во вѣкій гднъ вже ѿцъ нашихъ.

Пѣснъ. И хвалімъ блгвнъ.

Агглі и нєса на прѣтль славы съдащиагш, и
іакш бга непрестанно гловымагш, блгвнте
пойте и превозносите єгѡ во вѣки.

Въ пефіи ликованіе поставиша істроци юніе
нїй чинъ прїимше, тварій повелѣвлюще славити
вседѣтелюю премъдростъ хрта во спѣвлюще єл
голосиите всѧ рѣла гднѧ гдя. Пѣснъ.

Белічай дшь моя ѿ неплодове родишиюся
дѣвъ марію.

Чѣмде матеремъ дѣствко и страно дѣлъ
дѣкорожденіе: на тѣбѣ вѣце обола оутроиша-
тіемъ

тѣмъ та всѧ племена земнаѧ непрестанно 15
величаемъ.

Та нешпілнью токе провидаше моїен нешпі-
ло горлівъ и ногда огнemъ вѣтва яко неопал
ни рождаша гдѣ воплощенаго бга, пѣснъ не
молчими величаемъ.

Во нало пасхи на ѹ и пѣни гласъ.

Іерей глаголетъ, ѿдо и матеръ.

Белічай дшь моя воскрешаго триднєвию
шгроба хрта жизнодавца, ірмосъ свѣтія

Белічай дшь моя болю страдавша и погре-
бена и воскрешаго триднєвию шгроба. ірмосъ
(вѣтица свѣтица)

Христоъ нѣова пасха. жертва живая ѿгнєцъ
бжїй землїи грѣхіи мїра. апкъ ѿгнѧ волїаше.
Возбуждилъ есї оѹснѹвъ мертвымъ ѿ вѣка цркви
рыкаўїй юкш ѿ худы левъ.

Магдаліны маріи притече изо гроба и христоъ видѣ
вши яко вертоградара вопрошаše.

Агнълъ ѿблістайи же на мъ волїаше пристаните ѿ
слезъ юкш христоъ воскрѣ.

Христоъ воскрѣ смртъ поправшій и мертвымъ
воздвигнувши людїе виселитса.

Днръзъ всака тварь виселитса и радуетса. юкш
христоъ воскрѣ и одѣ плѣниса.

Днръзъ влка плѣни одѣ воздвигнувши юзници
иже ѿ вѣка имаше лютъ ѿдергкимъ.

Величитъ душа моя трїпостасного и нераздѣлъ
наго бжїества державъ.

Радуйся либо родбнса. радуйся блгвнамъ радуйся
препрославленамъ твой сбѣнъ воскрѣ трїдневенъ ѿ гроба.

Силеніа чпакой. ГЛАСЪ. 5.

16

Предварившиа оутри юкш и маріи и ѿбрѣтишиа
каменъ ѿ воленъ ѿ гроба. слышахъ ѿ ангела: во се бытъ
приносчица сѹщаго изо смертвими что ищете юкш
члвка; видите гробныя пелены. тещите и міръ про
повѣдите яко воста гдѣ оумертвившій смертъ юкш
еугъ сїа вѣа спасающаго родъ члвческій.

Силеніа. Кондакъ. ГЛАСЪ. 5.

Ще и ко гробу снизшелъ есї безсмертне ио адовъ
разрушилъ есї силь и воскрѣсіи юкш побѣдителъ
христоъ бжїе же на мъроносицамъ вѣраки. радуетса
и твоимъ одѣмъ міръ дарай падышимъ подолай
воскресеніе. Тикъ.

Же прежде солнца солнце зашедшее и откуда вогрѣвъ
предѣриша ио оутри. ищащи юкш днѣ міроносица дѣ
вы. и друга ко дрѣзѣи волїахъ ѿ другіи прїидите во
намъ поможемъ тѣло живоносное и погребеніе

плоть воскресившую подшаго адама лежашю во
гробѣ идемъ почилиса даоже волки и поклониша
и пронесемъ мѣра таихъ дары: не въ пленахъ но въ
плащанищѣ ѿзвѣтому, и плачимъ, и возопимъ:
(*) **Вѣко** **востаніи** **подышимъ** **подѣлѣ** **воскрнє.**

Лазаревъ трофеъ посланъ.

(*) **Б**ечеъ воскрнє прежде твоемъ страсти оувѣрѧ
изъ мертвихъ воздѣнигъ еїи лазара хрѣ бѣже
тѣмаже и мы таихъ ѿтребцы побѣды знаменныя
налаще тѣбѣ побѣдителю смерти воліемъ; сугдѧна
въ вышныхъ блгвнъ градіиѣ вѣнца гднѣ.

Во нло посортса антіфонъ

Млтвами б҃ці спсѣ іпїй наїз. Аргілкъ,
Спаси ии снѣ б҃кій и воскрсіи изъ мертвихъ по
ишию ты алилкъ,

аще жъстъ во нло.

Млтвами спыхъ твоихъ спаси наїз.

Спаси ии снѣ б҃кій и во сгѣй дивенъ сїмъ пою
щію ты алилкъ.

Утебѣ радуетса блгтинаѧ всакая тварь аглеки
собръ ичльѣцкій родъ ѿщеній храме, и рю
словесній агтвеноѧ похваль. изъ неіже б҃гъ въпло
тился, и мланъ быстъ, прѣиде вѣкъ сїй б҃гъ нашъ
люжесній бо твой прѣодъ сотвори и чрево твоѣ про
стрѣное нбезъ содѣла. ѿ тебѣ радуетса блгро
длтинаѧ всакая тварь славы тѣбѣ.

Херувимская пѣснь.

же херувимъ чайна ѿбрѣзующе и животворѧ
щіи тѣлѣ тѣлѹюще припѣвающе, всѧкое
нѣтъ житіеніе ѿложеи мъ попеченіе.

Икона даца вострѣ подилемъ, аглакими
невидимою даруною чини аланыю; тѣлѣ
рѣчию

Иса христовиа рисоди иконы иоанони
иоано иаи гиа ѹбоион, греки иоан фреи афи
ио ииони оросадио сабаи гиа си ѿтии
асодоида риері ииан; Си тои виодиа; тои
ио и содозиуки ио аурехиа аурало
дориориориа гамогиа, аланыя; Греки

18
Ита херувимъ мильти косъ иконы зоикони зондевъ ие
тииа зоопионъ троади тоиа трибагионъ именонъ просадо
иадесъ пасанъ тиа ви ѿтикии апомоема, мери миан,
Сиа тоиа валила; тоиа слонъ и подекомени тесъ
аглакесъ дарятосъ дарифоруменонъ таиссий; аланыя
тритосъ.

На пітерії глаголетъ ієрима екстеніа
Міра вітмъ возлюбимъ драга драга да єїномісюмъ неповѣми.
Людіе: Суціа иена, и стаго да тѣлѣ єдиногущию и не
раздѣлию: Стылі символъ, людіе, вѣрлю; доконаца;
Ієрима: Станемъ добре: ієрима; Милостъ міра же
ртвѣ хваленія со лхомъ твоимъ и мамы когдѣ достойно
и праведно єстъ (поклонатися ѿцѣ ииинѣ и етомъ дахъ,
тѣлѣ єдиногущиї и нераздѣлиї); Ієрима: Победи
илю пѣсни: Людіе; Стъ ітъ ітъ гдѣ саводиа, исполнъ
бо иземля славы твои ѿсанна въ вишихъ, благвиц
адіи во има гдѣ ѿсанна въ вишихъ.

СЩЕНІКЪ

Пріймите юдите; людіе, Амінъ; сщенікъ;
Пійте ѿ піл вай; людіе, Амінъ; сщенікъ;
Твоі ѿ твоихъ: людіе, Тебѣ поемъ тебѣ
Благімъ тебѣ благодарімъ Господіи молитися
Боже нашъ; Сщенікъ Ізраїль ѿ престолу;
людіе; достоінно єшь; всіх до конца; аще
же літургія великаго васілія. ѿ тебѣ разбітса

— до конца:
Сщенікъ — подобнъ нашъ вікъ; людіе ѿчі наші
до конца; сщенікъ; Всемелъ; людіе Единъ істъ;
— причастіе до нію гласъ, и.

Хвалите Господа въ небесахъ. хвалите єго въ вишніхъ

Амілкана ^{ж.} Трои:

Конецъ и бгъ слава:

Цена гроша пм.

такадесатъ.